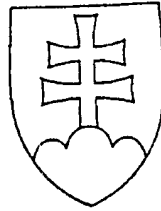

Slovenskej republiky

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu v 1. rade: **S. s. r. o.**, so sídlom V. B., IČO: X. zast. JUDr. I. P. H. D., žalobcu v 2. rade: **D. s. r. o.**, R. B., IČO: X. zast. JUDr. I. P. AK, P. s. r. o., R. D., proti žalovanému: **JUDr. V. O.** advokátka, H. M., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu S. s. r. o., R. D., zast. JUDr. Ľ. G. H. M., **o určenie pravosti, výšky a poradia prihlásenej pohľadávky**, na odvolanie žalobcu v 2. rade proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. októbra 2008 č. k. 52 Cbi/84/2006-109 a proti uzneseniu tohože súdu zo dňa 08. decembra 2008 č. k. 52 Cbi/84/2006-123 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. októbra 2008 č. k. 52 Cbi/84/2006-123 **p o t v r d z u j e.**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 08. decembra 2008 č. k. 52 Cbi/84/2006-123 **p o t v r d z u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom konanie v časti o určenie pravosti, poradia pohľadávky vo výške 6 730 230,10 Sk zastavil. Určil, že pohľadávka žalobcu v 2. rade vo výške 8 100 000,-Sk je oprávnená a považuje sa za zistenú. V časti nároku na oddelené uspokojenie pre uvedenú pohľadávku žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca v 1. rade sa žalobou zo dňa 18. 12. 2006 domáhal určenia poradia pre svoju pohľadávku vo výške 14 830 203,30 Sk. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 52 Cbi 84/2006 zo dňa 15. 05. 2007 nároku žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Na odvolanie žalovanej Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 2 Obo 223/2007 zo dňa 21. 02. 2008 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca v priebehu konania požiadal o pripustenie pristúpenia žalobcu v 2. rade do konania s odôvodnením, že naň previedol postúpením pohľadávku vo výške 8 100 000,-Sk s prísl. a súd pristúpenie žalobcu v 2. rade do konania pripustil.

Žalobca v 1. rade tiež v priebehu konania vzal žalobu v časti o určenie pravosti, výšky a poradia pohľadávky vo výške 6 730 203,30 Sk späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Právny zástupca žalovanej s tým súhlasil a preto súd v tejto časti konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 O. s. p.

Súd po čiastočnom späťvzatie žaloby zo strany žalobcu v 1. rade ďalej konal už len o pohľadávke žalobcu v 2. rade a to vo výške 8 100 000,-Sk.

Doplnením dokazovania súd zistil, že J. ako súkromná osoba poskytol predmetné finančné prostriedky úpadcovi, ktorú skutočnosť potvrdil jednak on ako svedok a jednak účtovníčka úpadcu, ktorá dva z príjmových pokladničných dokladov zaúčtovala, súd nemal dôvod pochybovať o tom, že uvedené finančné prostriedky boli skutočne úpadcovi poskytnuté; žalovaná žiaden dôkaz o opaku nepredložila. Z týchto dôvodov súd potom žalobcovi vyhovel a určil, že pohľadávka žalobcu v 2. rade vo výške 8 100 000,-Sk je oprávnená a považuje sa za zistenú.

Čo sa týka poradia pohľadávky vychádzal súd jednak zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu týkajúceho sa interpretácie ust. § 14 ods. 1 písm. f/ ZKV a jednak z ust. § 4b ods. 1 písm. a/ ZKV ktorého nezohľadnenie v pôvodnom rozsudku súdu 1. stupňa namietala žalovaná. Súd v novom rozhodnutí právo na oddelené uspokojenie pre spornú pohľadávku žalobcovi v 2. rade nepriznal.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p., s tým, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku v časti ktorou súd zamietol nárok na oddelené uspokojenie pre uvedenú pohľadávku a v časti, v ktorej nepriznal žalobcovi v 2. rade náhradu trov konania, podal odvolanie žalobca v 2. rade.

Označil napadnuté časti výroku rozsudku súdu 1. stupňa za nesprávne a nezákonné.

Uvádza, že sa žalobou domáhal len určenia poradia spornej pohľadávky, keďže úpadca v notárskej zápisnici zo dňa 02. 09. 2005 pohľadávku uznal a súhlasil s jej exekúciou, čiže ide v zmysle § 23 ods. 3 ZKV o vykonateľnú pohľadávku a incidenčnú žalobu podáva na súde ten, kto vykonateľnú pohľadávku poprel.

Odvoláva sa na svoju interpretáciu ust. § 14 ods. 1 písm. f/ ZKV a tvrdí, že keďže nárok na vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu bol súdu doručený dňa 15. 08. 2005 a záložné právo získal jeho právny predchodca dňa 12. 09. 2005 t. j. temer mesiac po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu, jeho právo na oddelené uspokojenie nezaniklo.

Nestotožňuje sa s interpretáciou ust. § 14 ods. 1 písm. f/ ZKV Najvyšším súdom SR v jeho uznesení zo dňa 02. 01. 2008 sp. zn. 2 Obo 223/2007 ani s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu 1. stupňa, ktorý zo záväzného právneho názoru NSSR vychádzal. Považuje text ust. § 14 ods. 1 písm. f/ ZKV za jednoznačný, jeho interpretáciu súdom 1. stupňa v napadnutom rozsudku za neprípustne extenzívnu. Poukazuje na úpravu platnú v ČR a tvrdí, že extenzívny výklad aplikovaný súdom 1. stupňa zasahuje do ústavnej garancie ochrany dobromyseľnosti nadobudnutých práv, keďže podľa čl. 2 a 3 Ústavy SR každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané. Keďže teda žiadne ustanovenie ZKV nezakazoval uzatvorenie záložnej zmluvy po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu a ani žiadne ustanovenie ZKV nesankcionuje takýto právny úkon jeho zánikom, resp. neplatnosťou, nie je možné neprípustnou interpretáciou pripraviť dobromyseľného veriteľa o jeho právo na oddelené uspokojenie.

Navrhol preto, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu 1. stupňa v napadnutom výroku tak, že žalobe vyhovie, určí že jeho pohľadávka vo výške 8 100 000,-Sk je pohľadávkou s právom na oddelené uspokojenie, a to z predaja nehnuteľností, ktoré presne identifikuje.

Odvolanie čo do výroku o nepriznaní účastníkom náhrady trov konania nijako neodôvodnil.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu v 2. rade navrhla rozsudok súdu 1. stupňa v napadnutej časti ako správny potvrdiť, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila.

Žalobca v 2. rade sa odvolal aj proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 08. 12. 2008 č. k. 52 Cbi/84/2006-123, ktorým mu súd vyrubil súdny poplatok za podané odvolanie v sume 10 000,-Sk podľa Položky 2 písm. b/ pozn. 3. Sadzobníka súdnych poplatkov

Odvoláva sa na ust. § 4 ods. 2 písm. r/ zák. č. 71/1992 Zb. v znení zák. č. 621/2005 Z. z. a tvrdí, že je od poplatkovej povinnosti oslobodený, keďže podal odvolanie v konaní o určenie popretej pohľadávky. Uznáva síce, že poznámka pri tomto ustanovení ako osobitný predpis označuje len zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, ale považuje za nepochybné, že od poplatkovej povinnosti je žalobca oslobodený aj za podanie odvolania v konaní o určenie popretej pohľadávky, ktorá bola prihlásená v súlade s ust. ZKV. Podľa neho by bol opačný výklad nespravodlivým znevýhodnením časti subjektov, ktorí podali návrh podľa ZKV. Aj keď sa považuje za subjekt oslobodený od poplatkovej povinnosti, nestotožňuje sa so spoplatnením podľa položky 2 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov, pretože uplatnená pohľadávka vo výške 8 10 000,-Sk vznikla z titulu nevrátenej peňažnej pôžičky fyzickej osoby podľa ust. § 657 a nasl. Obč. zák., nie z obchodnoprávneho vzťahu, patrí teda pod Položku 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolania podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že nie sú dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil a konštatoval, že súd prvého stupňa náležite a dostatočne zistil skutkový stav a vyvodil z neho, na základe správneho právneho posúdenia, správny právny záver. Svoje rozhodnutie, právne závery a posúdenie náležite odôvodnil v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p.

Dôvodom odvolania je odlišný názor súdu 1. stupňa a odvolateľa na výklad § 14 ods. 1 písm. f/ ZKV.

Podľa § 14 ods. 1 písm. f/ ZKV, vyhlásením konkurzu zanikajú práva na oddelené uspokojenie (§28), ktoré sa týkajú majetku patriaceho do podstaty a veritelia ich získali v posledných 2 mesiacoch pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu; ak sa konkurz zrušil podľa § 44 ods.1 písm. a/ možno tieto práva znovu uplatniť. Ak sa však veci alebo tieto pohľadávky pri výkone rozhodnutia v uvedenej lehote speňažili, bude výťažok na ne pripadajúci zahrnutý do podstaty.

Odvolateľom zastávaný výklad tohto ustanovenia, o ktorý opiera dôvodnosť svojho odvolania, že totiž toto ustanovenie striktnne vymedzuje obdobie, kedy zanikajú práva na oddelené uspokojenie ako obdobie výlučne dvoch mesiacov pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, nie je správny. Odvolanie sa na právnu úpravu v ČR a jej novelizáciu obdobného ustanovenia nepreukazuje správnosť zastávaného názoru o nemožnosti vykladať toto ustanovenie v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým sa súd 1. stupňa riadil a ktorý odvolateľ neopodstatnene nazýva extenzívnym výkladom a tvrdí, že zasahuje do ústavnej garancie jeho

dobromyseľne nadobudnutých práv, pričom sa odvoláva na ust. čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, podľa ktorého každý môže konať čo nie je zakázané.

Odvolateľov prístup k interpretácii cit. ustanovenia § 14 ods.1 písm. f/ ZKV je chybný.

Je nesporné, že na správnu interpretáciu akéhokoľvek ustanovenia zákona treba, okrem jazykovo-gramatického výkladu použitých slov, aplikovať aj výklad logický, to značí, že náplň použitých slov treba zisťovať podľa toho, aký význam sa im prikladá v právnej praxi a teórii, pričom treba mať na zreteli, že každý zákon má svoj účel (ratio legis) svoje systematické členenie, ktoré má samozrejme tiež vplyv na výklad v ňom zaradeného ustanovenia.

Citované ustanovenie § 14 ods.1 písm f/ ZKV tvorí súčasť ust. § 14 až § 14b nesúcich nadpis Účinky vyhlásenia konkurzu. To značí, že ust. § 14 ods.1 písm. f/ ZKV upravuje účinky vyhlásenia konkurzu, teda, že nesporne vyhlásením konkurzu zanikajú presne označené práva na oddelené uspokojenie, teda práva týkajúce sa majetku patriaceho do podstaty a veritelia ich získali v posledných dvoch mesiacoch pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu. Čisto gramatický výklad výrazu „ a veritelia ich získali v posledných dvoch mesiacoch pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu“, by bol možno taký, aký podáva odvolateľ, logický výklad v spojení s náležitosťou výkladu zo zreteľa právnej teórie a praxe a účelu právnej úpravy je taký, že ako sa uvádza na začiatku citovaného ustanovenia „vyhlásením konkurzu“ zanikajú práva na oddelené uspokojenie, ktoré sa týkajú majetku patriaceho do podstaty a veritelia ich získali v období počnúc 2 mesiacmi pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu a končiac jeho vyhlásením. Teda zákon týmto ustanovením predlžuje obdobie získania práv na oddelené uspokojenie, ktoré vyhlásením konkurzu zanikajú na obdobie 2 mesiacov pred podaním návrhu na vyhlásenie do jeho vyhlásenia podobne, ako toto obdobie skracuje dokonca až na deň rozhodnutia súdu v prípade upravenom ust. písm. g/ cit. paragrafu a odseku.

Neobstojí ani žalobcom v 2. rade v odvolaní zastávaný názor, že podľa neho neprípustne extenzívna interpretácia je porušením i ústavnej garancie ochrany jeho dobromyseľne nadobudnutých práv, keďže žiadne ustanovenie ZKV nezakazovalo úpadcovi zriadiť právo na oddelené uspokojenie po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu. Chybnosť tohto odvolateľovho názoru vychádza a súvisí s jeho nesprávnym subjektívnym názorom, že výklad ust. § 14 ods.1 písm. f/ ZKV súdom 1. stupňa ako aj odvolacím súdom je extenzívny. Pritom ide, pokiaľ ide o príslušné ustanovenie ZKV o v právnych normách obvyklé a nutne úsporné, teda stručné, ale pritom presné vyjadrenie úpravy konkrétnej situácie, prirodzene v jej systematickom zaradení a čo do výkladu postup v súlade s právnou teóriou a praxou.

Na tomto základe odvolací súd rozsudok súdu 1. stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Úspešnej žalovanej vzniklo podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže si ju neuplatnila, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Pokiaľ ide o odvolanie žalobcu v 2. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 08. 12. 2008 č. k. 52 Cbi/84/2006-123, ktorým mu súd vyrubil za podané odvolanie súdny poplatok podľa pol. č. 2 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a odvolateľ sa domnieva, že mu súd nemal vôbec vyrubiť súdny poplatok, pretože je od jeho zaplatenia podľa ust. § 4 ods. 2 písm. r/cit. zákona oslobodený, resp. keďže sa spor týka pohľadávky z titulu nevrátenej pôžičky, ktorú poskytol úpadcovi pôvodný veriteľ - fyzická osoba, ktorá v zmluvnom vzťahu nevystupovala ako podnikateľ, mal súd súdny poplatok vyrubiť podľa Položky 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov. Ani jeden z týchto dvoch názorov odvolateľa nie je správny.

Čo do názoru, že je vo veci od poplatkovej povinnosti oslobodený podľa § 4 ods. 2 písm. r/ zák. č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, sám odvolateľ upozorňuje na poznámku k cit. ustanoveniu a uvádza, že sa v nej ako osobitný predpis označuje len zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, i podľa neho je však nepochybné, že sa vzťahuje aj na zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní. Táto jeho mienka je však v rozpore so skutočnosťou, že v prípadoch, keď sa údaj v poznámke k textu zákona má týkať aj výslovne neuvedeného predpisu, začína znenie poznámky slovom „napríklad,, alebo skratkou tohto slova „napr.“

Ani mienka, že jeho odvolanie mal súd prvého stupňa spoplatniť podľa Položky 1 písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov nie je správna. Pre spoplatnenie je určujúce, že ide o spor v rámci konkurzného konania a týka sa pohľadávky veriteľa /žalobca je podnikateľ/, ktorú správca konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní poprela s tým, že ju zaradila do iného poradia, keďže poprela uplatnené oddelené uspokojenie prihlásenej pohľadávky.

Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa ako správne potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 15. apríla 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.

